

EN EL DOTZÈ DIUMENGE DE L'ATAAC A MADRID...

Tres-cents oficials deserten dels rengles feixistes

Tres-cents oficials espanyols de l'exèrcit rebel fugen a Gibraltar per no voler sotmetre's al comandament alemany

Madrid, 24. — S'ha confirmat l'arribada a Gibraltar fugint del comandament alemany, d'uns tres-cents oficials de l'exèrcit traïdor. S'han emportat llurs famílies. Diuen que no podien suportar la tirania dels comandants alemanys, que els sotmeten a tota mena de menyspreus i que no s'amaguen de dir arreu que els oficials de Franco no tenen cap capacitat. Ens utilitzaven — ha dit un d'ells — per a funcions secundàries i humiliants. Els caps de Franco saben prou bé que ja no poden fer res en l'Espanya que traïren. Nosaltres hem fugit a Gibraltar i des d'ací escollirem el lloc on ens imposarem un exili forçós. Hem pagat molt car el nostre error en seguir a Franco en la seva traïció. Alguns altres en les seves manifestacions diuen que ells defensaven la Pàtria

i la religió encara que els costés la vida, però que el que no podien permetre era que hom denigrés amb tanta gosadia la seva institució pels caps de la rebel·lió en ordenar que tots els caps i oficials de l'exèrcit nacionalista estiguessin a les ordres dels oficials i caps alemanys per ésser aquests els qui els facilitarien la victòria sobre les milícies rojes d'Espanya. Un dels oficials ha manifestat concretament : — L'exèrcit espanyol morirà sense honor per la incapacitat militar dels dirigents que l'han sublevat. Esperem que una nova Espanya perdonarà als que creïem complir amb el nostre deure de militars, condemnant als que ultrajaren l'uniforme gloriós d'altres epopeies enfrontant-se contra els seus mateixos germans.

Una al·locució del general Miaja als combatents dels rengles rebels

Madrid, 24. — El general Miaja ha adreçat als combatents del front que ataca els nostres rengles aquesta al·locució : «Soldats: El crim monstruós comès pels traïdors i els invasors és obligar a espanyols contra espanyols, fent que els que han nascut en el mateix sòl ens haguem de matar els uns als altres. El feixisme obliga, sota pena de mort, als espanyols de les províncies ocupades per ells a lluitar contra nosaltres, els menysprea, té als nostres germans d'aquestes províncies com a carn de canó, els reté afamats, carregats de misèria. Passau-se al nostre costat per a lluitar pel vostre propi interès, perquè siguin únicament els espanyols els que tots junts lluitem per la independència de la nostra pàtria, perquè aquesta no passi a mans de l'estranger. On són els vostres interessos? Al costat dels terratinents o dels vostres germans camperols i petits propietaris del camp? On són els vostres interessos? Al costat dels banquers o dels vostres germans treballadors? Aquí hi han milions d'espanyols que han anat a aquesta guerra obligats pels generals traidors. Que no hi hagi ni un sol obrer sense treball, ni sou de sis rals, i que els camperols visquin en la més gran misèria mentre els senyors tenen les terres sense conrear. Moros, us varen dir que era fàcil de conquistar Madrid. Ja veieu que és difícil, és més, serà impossible. Nosaltres lluitem per la nostra llibertat i per la vostra, perquè els generals no tornin a maltractar-vos a les vostres terres, perquè poguem tornar tranquils al vostre sòl africà del Marroc, i poguem viure sense militars estrangers ni tan sols espanyols que us esclavitzin. Veniu al nostre costat. Legionaris, a la nova Espanya hi trobareu una nova vida, la vida dels homes que saben lluitar i saben viure, que tenen tot un esdevenidor per encetar. Passeu-vos al nostre costat i sereu com nosaltres els legionaris de la llibertat. Abandonen als que únicament us consideren carn de canó i no com éssers humans. Germans, veniu al nostre costat. Penseu sempre en la manera d'escapar d'aquest infern. No ajudeu als traïdors ni als invasors de la nostra pàtria i als assassins espanyols. Al nostre costat hi trobareu benestar i llibertat. Visca l'Espanya heroica republicana en la seva llibertat i independència! Visca l'exèrcit popular!»

La població madrilenya segueix aguantant heroicament la criminal agressió feixista

Madrid, 24. — Durant el dia d'avui ha caigut sobre els fronts propers a Madrid, una pluja intensa que en alguns moments prenien caràcter d'aiguat. Això no ha permès de fer grans operacions. Amb tot, hem sentit alguns troteigs en determinats sectors, la qual cosa demostra que el nostre exèrcit està a l'aguait del més petit moviment dels facciosos. El nostre avanç segueix essent la nota característica del front madrileny, per bé que en alguns moments, el comunicat de guerra és ben sobri en informar l'opinió republicana. Així fou divendres passat. El comunicat parlava de l'ocupació, per les nostres milícies d'un grup escolar a Carabanchel, al sector de Mataderos. Doncs bé: es tracta de la possessió d'uns quatre mil metres quadrats de terreny, amb seixanta edificis, que eren a poder dels facciosos. Avui, com ahir, les tropes rebels han

seguit molestant la població civil amb la tramesa d'alguns obusos sobre el casc de la població. Aquests projectils han anat a esclatar en zones quelcom castigades aquests dies per la crueltat dels rebels i que no tenen cap mena d'objectiu militar. Sobre aquesta tramesa constant d'obusos damunt Madrid, ABC, diu : «Únicament en un cap amb maquinària alemanya pot persistir una tossuderia tan cruel, després d'haver comprovat, en dos mesos de bombardeig a la ciutat assetjada, que el veïnat no es desmoralitza, ans al contrari, concentra la seva heroica decisió de morir, si calia, entre les runes de les darreres cases. En fi, algun dia tindrem la compensació d'aquestes angúnies, en veure com els nous edificis s'alceïn amb el diner apropiat als promotors d'aquesta guerra criminal.»

L'emocionant testament d'un heroi

Madrid, 24. — Caigut ferit de mort en un dels fronts madrilenys el camarada Josep Sánchez i Domínguez, pertanyent al Partit Socialista, i des dels primers dies de la revolució figurà en els llocs de més perill. Organitzador, junt amb altres companys del batalló «Andrés y Manso», ocupava ara el lloc de capità de metralladores.

Entre els documents trobats al cadàver, foradada i tacada de sang, hom hi trobà aquesta nota : «Per si em sorprengué la mort, jo, Josep Sánchez i Domínguez, declaro estar casat legalment amb Mercè del Castro i Sobrino, matrimoni que figura inscrit al Jutjat de Zamora. Tenim una filla anomenada Mercè, que va néixer el 27 de febrer del 1933. Per a la meua muller i filleta deixo tot el que pugui tenir i desitjo que siguin per a elles, a més, tots els drets que em corresponguin d'acord amb la llei.

Els meus quaranta-cinc anys de vida es poden sintetitzar dient que sempre he complert amb la meua obligació, segons el meu lleial saber i entendre. De la dignitat personal i pròpia estimo he procurat sempre fer-ne norma permanent de conducta i no crec que ningú tingui motiu per afirmar de mi altrament. Potser el meu únic defecte sigui l'haver tingut una excessiva confiança amb els altres, impulsat per uns sentiments de noblesa que sempre suposo latents en el proïsme. Això m'ha ocasionat alguns desencisos.

Que la meua companya i la meua filla trobin ajut entre els que he considerat com a amics i companys. Cal esperar que l'Estat republicà els donarà també el que ja llei em concedeix.» La nota està datada el mes de novembre.

La impressió de "Politica"

Madrid, 24. — Politica, en la seva impressió de la matinada, diu: «Pot haver qui es preguntí perquè no iniciem ja l'ofensiva. Tenim armes i homes disposats a això, però a part de les raons pràctiques i militars que no volem escartir gens, puix que corresponen enterament a l'alt comandament, el qual coneix millor que ningú les necessitats i possibilitats de la guerra, n'hi d'altres de lògica que és fàcil de trobar. L'ésser tau

prop de Madrid el front de lluita no permet aquestes experiències. Una operació fallida podria portar conseqüències. Per això la nostra lluita ha d'ésser sobre segur, almenys mentre els feixistes estiguin a les portes de la capital. L'enemic no arrisca res fins en intents que no prosperin. La nostra ofensiva, doncs, ha d'ésser aclaparadora, impetuosa, i no li quedí a ningú, abans de realitzar-la, el més petit dubte.

ALEMANYA SEGUEIX LA SEVA TASCADA DE NO INTERVENCIÓ

València, 24. — Nota facilitada pel Ministeri de Marina i Aire. Confirmant en totes les seves parts la relació feta pel Delegat Marítim d'Almeria, el comandant militar d'aquell sector, coronel Sicardo, envià al Ministeri de Marina i Aire el següent missatge telegràfic relatiu a la cooperació, ben comprovada, dels vaixells de guerra alemanys als atacs aeris contra les costes de la Mediterrània : «Aquesta nota, darrera que trameto a aquest Ministeri car en aquesta data cesso en el manament de la Comandància Militar d'Almeria per la meua destinació al manament del regiment número 12 d'Alacant, duu a la V. E. la meua consideració ferma i perfectament contrastada pel que fa a la intervenció dels vaixells de guerra alemanys en aquestes costes. El matí d'avui ha estat notat al nostre horitzó entre Cap de Gata i Punta Sabinal, la presència d'un cuirassat alemany tipus «Almirall Graf Spee» navegant a marxa moderada. Coincidint amb la presència d'aquest acuirassat, aparegueren per la part sud amb direcció vers Almeria, tres hidroscop, els quals després d'efectuar algunes evolucions damunt la mar prengueren rumb mar endins i viraren immediatament cap a Llevant, fins arribar al camp d'aviació de Roquetes. Allí, mentre un dels hidroscop volava a gran alçada en servei de reconeixement, els altres han bombardejat el camp. I aquí ve allò que ja és perfectament comprovat, a saber, que una vegada acabat el bombardeig dos hidroscop s'han adreçat cap a Màlaga, i l'altre, el de reconeixement, cap al cuirassat alemany al costat del qual ha amarat. Hom ha vist perfectament des de terra amb binocles com l'avió era elevat amb una grua des del vaixell de guerra fins a ésser col·locat a popa. Tot això pot tenir-ho per absolutament segur la V. E.»

El comandant Belda, presoner del Cerro Rojo, s'adreça als seus antics companys i els aconsella la rendició

Madrid, 24. — Ha acudit a un dels fronts de Madrid la diputat comunista Dolores Ibarruri, acompanyada del comandant Belda, que era el cap de les forces faccioses que defensava el Cerro Rojo. Aquest cap, una vegada en les nostres avançades, i per mitjà d'altaveus, s'expressà en aquests termes : «Companys, estic aquí amb els rojos. M'han donat menjar, roba i tabac. Passeu així que poguem. Ens portaven enganyats i afamats.» Parlà després La Passionària, que pronuncià unes eloqüentíssimes paraules adreçades als fills del poble que encara lluiten contra els seus germans. Al cap de poques hores es passaren als nostres rengles dos legionaris, els quals digueren que les sentides paraules d'Ibarruri havien produït pregona impressió entre els seus companys, alguns dels quals no pogueren retenir les llàgrimes i que, naturalment, el desig de tots era abandonar les files faccioses i atendre el requeriment que els havia fet la diputat comunista.

Madrid serà una segona Numància -- diu el general Pozas

Madrid, 24. — El general Pozas ha fet a un periodista aquestes manifestacions : — Amb unitat i disciplina guanyarem la guerra. Aquest motor poderós que es fa tan necessari, avançarà els esdeveniments. La realització d'aquest afany dels anti-feixistes ha d'ésser comuna a tots. La capital de la República no suportarà mai la tirania que li volen imposar els qui són a les seves portes. Com Numància, serà destruïda abans que venguda per les armes. Ens trobem en el dotzè diumenge de la defensa heroica de Madrid i desitjo que tots units, els bons espanyols anti-feixistes, vengem l'enemic comú i poguem reedificar la nostra pàtria en els idelals de Llibertat, Igualtat i Fraternalitat.

SEMBLA RESOLTA LA QÜESTIO D'ALEXANDRETA

Ginebra, 24. — Durant el curs d'una reunió celebrada ahir i presidida per Sadler, en presència d'Eden i els delegats francesos i turcs, s'arribà a un acord de principi en la qüestió d'Alexandreta, la qual, sota la garantia de la S. de N. i dins del marc de l'Estat Siri, tindrà plena independència en els assumptes interiors.

Plus d'encariment de vida i familiars als empleats del Banc de Biscaia

Madrid, 24. — El Consell del Banc de Biscaia ha acordat concedir als seus empleats, a més del plus d'encariment de la vida, un altre plus anomenat familiar. Hom l'estableix per als empleats que cobren sous inferiors a 10,000 ptes. El plus d'encariment de la vida és de 750 ptes. per als casats i de 500 per als solters. El plus familiar comprèn les següents quantitats : 365 ptes. per la condició de casat, 200 per cada fill menor de 16 anys i per cada filla menor de 18. Aquestes quantitats seran percebudes anualment i aquest règim és aplicable a la central i sucursals de l'esmentat banc al territori d'Euscadi. Percebran també el plus familiar els empleats solters que tinguin al seu càrrec pares exaenaris, mares vídues o germans de poca edat.

Comunicat oficial de Guerra

Madrid, 24. — Comunicat de guerra de dos quarts de deu de la nit : «FRONT DEL CENTRE. — El mal estat del temps ha impedit les operacions. Al sector d'Aranjuez els facciosos intentaren un atac a l'indret conegut per Cuesta de la Reina, essent rebutjats energicament per les nostres tropes. A Madrid, escassa activitat en tots els sectors. L'artilleria enemiga ha canonejat amb poca intensitat el casc de Madrid i el pont de San Fernando. La nostra ha pogut incendiar una casa situada

al nord de l'ermita dels Camerines, pels voltants de la Cuesta de las Perdices. Als altres sectors, cap novetat.»

COMUNICAT OFICIAL DE MARINA I AIRE

València, 24. — Comunicat de Marina i Aire de les nou de la nit : «El temps núvol i plujós dificultà avui extraordinàriament els serveis d'aviació, els quals hagueren de limitar-se a alguns reconeixements realitzats sense novetat.»

COMUNICAT DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Res de nou al front. El mal estat del temps ha impedit l'actuació de les nostres forces i l'aviació, així com també la de l'adversari.

Al Cinema Coliseum

El ministre de Justícia Garcia Oliver donà la seva anunciada conferència, desenrotllant el tema, "El feixisme internacional i la guerra antifeixista espanyola"

Ahir al matí, al Cinema Coliseum, donà la seva anunciada conferència Garcia Oliver referent al tema «El feixisme internacional i la guerra antifeixista espanyola». Hi assistí una gran concurrència, restant milers de persones davant el local per no poguer-hi entrar per resultar, aquell, insuficient.

colona, i per encàrrec d'aquest sindicat vaig sostenir el principi de la formació de l'exèrcit revolucionari al servei dels nostres ideals. (Ovació.) Assnyalà la manca d'un gran principi nacional en la lluita contra el feixisme que servis d'aglutinant de tots els principis que sostenen tots els estaments anti feixistes, motivant amb això l'existència d'un ideal superior que ens uneixi a tots al mateix temps que permeti conservar l'ideal de cadascú.

Precedí al conferenciant el cap de les ofícines de propaganda de la CNT i FAI, Thoryo, el qual glossà la importància del present cicle de conferències. A continuació començà Garcia Oliver la seva dissertació. Començà exposant que en aquells moments es despullava de tota mena de representació, ostentant únicament la seva personalitat. Vinc a exposar el meu pensament referent als problemes de la revolució en la seva lluita contra el feixisme.

Insistí sobre la creació de l'exèrcit revolucionari i digué que una vegada format ell ens portaria a la victòria, i aleshores Espanya, no solament tindria el dret a donar-se el règim que volgués, sinó que comptaria també amb la força per a imposar-lo si calgués.

Després del nostre triomf les potències estrangeres no intervingueren. Únicament es limitaren a carregar damunt el poder revolucionari la responsabilitat de salvaguardar la vida dels seus respectius súbdits residents al nostre país. I així ens ho féren saber Noruega, Súcica, França, Anglaterra, Portugal, Alemanya i Itàlia. Ens carregarem aquesta responsabilitat. I, efectivament, en el procés d'aquesta guerra civil es donà el fenomen d'ésser la única revolució del món en la qual s'han comès menys atropellaments contra els estrangers, on aquests foren més respectats.

Recordà les propagandes de la CNT; abans de la militarada, i digué que si hom els hagués concedit el crèdit que mereixien, Espanya no hauria suportat més de vuit dies l'oprobri feixista. Exaltà l'esperit de sacrifici i digué que amb tenir assegurada una vida sana i honesta ja n'hi havia prou, aplicant totes les altres activitats a guanyar la guerra.

Noves de Bilbao

Bilbao, 24. — El sots-secretari del senyor Aguirre manifestà que no tenia més noves del front que haver-se passat a les nostres línies per la part de Lequeitio un jove del Partit Nacionalista base al qual els facciosos havien enrolat com a requeté. El secretari del Consell de Sanitat manifestà que el Govern havia concedit una subvenció de 250.000 ptes. a l'Hospital civil de Bilbao per atendre les seves urgents necessitats. El secretari general d'Assistència Social digué que entre els donatius rebuts darrerament figura un de 18.000 ptes. fet per les cigarreres i tabaqueres donostiarres ací residents.

— Continuen els treballs d'organització de l'encontre de futbol que ha de celebrar-se al camp de Sant Mamés per tal de recollir cabals per l'adquisició de l'avió Euzkadi. Se celebrarà el primer diumenge de febrer i completarà el programa algun altre espectacle.

Els sentiments veritables del poble irlandès

Madrid, 24. — El general O'Duffy, cap dels feixistes irlandesos, enemic declarat del poble, ha estat a Burgos, on cometé la fanfarronada de parlar de l'ajut «imens» que els seus feixistes prestaran a la rebel·lió. A això ha contestat Hank Ryan que són molt pocs els feixistes que hi ha a Irlanda, puix que són una minoria insignificant. Per això, O'Duffy, en unir-se a Franco cerca només a l'estranger una carrera que no pot trobar a Irlanda. Per cada feixista irlandès que vingui a ajudar a Franco, nosaltres prometem solament que li haurà, almenys, dos irlandesos antifeixistes que ajudaran el poble espanyol. L'ajut irlandès és una demostració de la solidaritat de la Irlanda revolucionària.

L'ajut revolucionari irlandès a favor dels treballadors i dels camperols espanyols constitueix la més intensa unió fraternal entre les democràcies d'Espanya i d'Irlanda. Aquest ajut dels revolucionaris irlandesos ja ha servit per a lligar més estretament els republicans, els comunistes i els socialistes en el front únic irlandès contra el feixisme i l'imperialisme.

Ryan és una persona molt coneguda a Irlanda. És secretari del Congrés Republicà Irlandès que representa un moviment anàleg al del Front Popular d'altres països. Ha pres una part molt important en el moviment republicà al seu país. Ha estat ajudant de la columna anglo-irlandesa que es formà durant la guerra; s'oposà des del primer moment a l'actuació de l'Estat lliure d'Irlanda, se sumà a l'exèrcit republicà irlandès i en la guerra civil del 1919-23 fou fet presoner i sentenciat a mort, però li fou commutada la pena per la de treballs forçats a perpetuïtat. El 1924 fou alliberat en ésser atorgada l'amnistia general.

Les JSU, al Gran Price

Santiago Carrillo, Antoni Uribe, comandant Carrasco i Joan Comorera propugnaren per una Aliança Nacional de Joventuts a Catalunya

Les Joventuts Socialistes Unificades celebraren ahir al matí un acte al Gran Price, en el qual prengueren part Antoni Soriano, secretari general del Comitè Executiu de les Joventuts Unificades de Catalunya; el comandant antitanquista Carrasco; Santiago Carrillo, secretari general de la Federació Nacional de les Joventuts Socialistes Unificades d'Espanya; i el diputat Antoni Uribe. L'acte fou presidit pel conseller de Proveïments i secretari general del Partit Socialista Unificat de Catalunya, Joan Comorera.

La presència dels oradors, especialment la de Comorera, fou saludada amb grans aplaudiments i visques a Comorera. Obrí l'acte el conseller de Proveïments, el qual manifestà que en acceptar la presidència ho feia amb satisfacció, en comprovar que la gloriosa joventut que tantes proves ha donat del seu heroisme als fronts de batalla, se sentia identificada en la línia política del partit. Així junts el poderós moviment que té com a avançada la joventut, acabarà destruint el feixisme, per a crear una nova societat. No em correspon dir-vos res més. Escoltareu la veu genuïna de les joventuts de Catalunya i d'Espanya que a València acaben de concretar la línia política i que avui serà ratificada ací.

El diputat Antoni Uribe, que el precedí en l'ús de la paraula, digué que la conferència ha ensenyat als partits adults la conveniència de la unitat. Totes les Joventuts mostraren un únic desig: evitar que el feixisme ens sotsjugués. Aquesta guerra, al cap de sis mesos, ja no és una guerra entre espanyols: no és un aixecament militar: és una colonització d'Espanya per part d'Alemanya i Itàlia.

La política internacional del trosquisme és la de la calúmia contra els països que ajuden el poble espanyol. Què pretenen aquests insensats quan diuen que Moscú intervé en la nostra política? — que tots sabem que no és cert — doncs pretenen esporuguir a les democràcies europees i que aquestes ens girin l'esquena. (Ovació.)

nostres milícies es bastaven per a derrotar l'enemic. Però en el moment que la guerra ha variat, que els rebels han obert les portes als exèrcits invasors, les milícies no eren suficients. Llavors calgué començar a organitzar l'Exèrcit del poble espanyol. Encara no hi ha al front els homes que calen per a vencer. Aquests homes que calen per a vencer. Aquesta ble. La defensa del nostre poble és una qüestió de tot el poble, i no únicament de la nostra organització.

La política internacional del trosquisme és la de la calúmia contra els països que ajuden el poble espanyol. Què pretenen aquests insensats quan diuen que Moscú intervé en la nostra política? — que tots sabem que no és cert — doncs pretenen esporuguir a les democràcies europees i que aquestes ens girin l'esquena. (Ovació.)

Si cada família catalana criés una gallina i sabés fer-la criar l'estiu viuent seria un estiu d'abundància.

Comitè Central d'Ajut als Refugiats

Els refugiats en atur forçós tindran feina

El president de la Comissió Executiva del Comitè Nacional de Refugiats ha dirigit al Comitè Central de Barcelona un expressiu telegrama fent constar que el Govern de la República està disposat a ocupar en treballs de reraguarda, els homes refugiats aptes entre els 15 i els 50 anys.

Per a unificar l'evacuació...

Aquesta comissió establirà a totes les poblacions importants del trajecte els controls necessaris per tal que els evacuats arribin al seu destí sense entorpirament de cap mena.

(Continua a la pàg. 3)